

فراز و فرودهای آقای کارگردان

ابوالحسن داودی «بوی خوش زندگی» را شکست‌خورده‌ترین و تلخ‌ترین فیلمش می‌داند که البته از نظر ساختاری یکی از سخت‌ترین آثارش از جنبه تولیداست.

آن‌طور که ایسنا نوشته، موزه سینمای ایران در سلسله نشست‌های گفت‌وگوهای تاریخ شفاهی خود این‌بار با ابوالحسن داودی فیلمنامه‌نویس، کارگردان و تهیه‌کننده سینمای ایران گفت‌وگویی داشته که بخش‌هایی از آن ۲۱تیرماه همزمان با زادروز این هنرمند منتشر شده‌است.

در این گفت‌وگو داوودی با بیان اینکه ۲۱تیر۱۳۳۴ در نیشابور متولد شده یادآور شده است: خانواده‌ام خیلی اهل هنر نبودند اما با هنر هم مخالفتی نداشتند و از شروع دبیرستان به فیلم دیدن علاقه‌مند شدم و هیچ‌وقت تصور نمی‌کردم فیلمساز شوم.

او گفته است: **من** اولین فیلمنامه‌ام را سال۵۹ نوشتم که کار مشترکی با فرید مصطفوی بود. یک کار پلیسی با فضایی اجتماعی نیمه ترسناک که مربوط به اواخر دهه۵۰ و اوایل دهه۶۰ بود که ساخته‌نشد.

این کارگردان به فیلم «تقاطع» و «سفر عشق» اشاره‌کرده که «فیلمنامه آن را فرید مصطفوی یک‌بار نوشته بود» و ادامه می‌دهد: زمانی‌که قرار شد من آن را بسانم به‌صورت کامل بازنویسی کردیم. شخصیتی که بیژن امکانیان بازی می‌کرد دقیقاً تصورات و آرمان‌های نسل ما بود که در زمان انقلاب شکل گرفت. سفر عشق هم اولین فیلمم بود که فیلمنامه‌اش را خودم نوشته بودم و قرار بود در تلویزیون تهیه شود اما ساخت فیلم همزمان با دوران جنگ شد. ما یکبار مقدمات ساخت آن را فراهم کرده بودیم اما همزمان با موشک‌باران تهران شد و طبیعی بود که در آن شرایط نمی‌توانستیم کار کنیم به همین دلیل آن را متوقف کردیم و با اسماعیل شنگله و شهرزاد مهدوی تهیه‌کنندگان فیلم به مشهد رفتیم.

وی درباره ساخت «سفر جادویی» نیز توضیح داده است: ساخت این فیلم کاملاً اتفاقی بود زیرا به من پیشنهاد نشده بود بلکه به همسرم بیتا منصوری که کارگردانی خوانده بود پیشنهاد شده بود اما او پسر را باردار بود به همین دلیل ساخت فیلم را من برعهده گرفتم و این‌کار مسیرم را تغییر داد زیرا ابتدا زیاد به سینمای کودک و کمدی علاقه نداشتم و فضای ذهنی من سینمای اجتماعی بود. در آن زمان در سینمای ایران مد شده بود که خانم‌های کارگردان فعال بودند. پوران درخشنده دو فیلم ساخته بود که فیلم‌های موفقی هم بود همچنین رخشان بنی‌اعتماد و فریال بهزاد نیز در مقام کارگردانی و تهیه‌کنندگی فیلم می‌ساختند و فعالیت زیادی داشتند. داودی بوی خوش زندگی را شکست‌خورده‌ترین و تلخ‌ترین فیلمش دانسته و گفته است: در این فیلم اشتباهات زیادی وجود داشت اما از نظر ساختاری به جرات می‌توانم بگویم که اگر سخت‌ترین فیلم من نباشد، یکی از دو، سه فیلم سخت من از نظر تولید بود که از ابتدای کار دچار مشکلات

عدیده‌ای شد. فیلم «مرد بارانی» هم مربوط به دورانی است که برایم خاطره‌انگیز بود. فیلمنامه اولیه را میرباقری داشت و من موضوع آن را دوست داشتم و به همان روش که با فرید مصطفوی داشتیم با میرباقری هم فیلمنامه را بازنویسی کردیم البته بیشتر فیلمنامه را خود میرباقری نوشت اما با هم همراه بودیم و در نهایت به سلیقه و جهان‌بینی که موردعلاقه من بود، رسیدیم.

صحنه [نمایش]

خوک هندی در خانه مهرگان

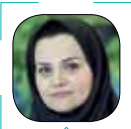
نمایش «خوک هندی» به نویسندگی سباستین تی ری، مترجمی ساناز فلاح فرد و کارگردانی رامین دولت‌آبادی از ۲۳ تیر در خانه نمایش مهرگان روی صحنه می‌رود.

به گزارش خبرگزاری مهر و به نقل از روابط‌عمومی نمایش، نمایش خوک هندی به تهیه‌کنندگی امین صدر از روز چهارشنبه ۲۳ تیر، ساعت ۱۸ و ۳۰ در سالن یک خانه نمایش مهرگان روی صحنه می‌رود. نگار عزیزی، محمد براتعلی، فائزه ثنائی، لاله حشمت پسند و امیرحسین نعیمی در این اثر به ایفای نقش می‌پردازند. از دیگر عوامل این نمایش می‌توان به مدیرتولید، کامییز نیک‌آمیز، برنامه‌ریز و منشی‌صحنه: نگار عزیزی، مدیرصحنه، فاطمه بهشتی، طراح‌صحنه و ساخت دکور: رامین دولت‌آبادی،

فراخوان بخش پژوهش جشنواره شعر دانشجویی

دومین دوره «جشنواره ملی شعر دانشجویی» با دعوت از دانشجویان دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی سراسر کشور برای بخش پژوهش (درباره شعر) خود فراخوان داد. این جشنواره که در دومین دوره در قالب‌های کلاسیک، نیمایی، سپید و آزاد، ترانه، طنز، شعر ترجمه و پژوهش شعر برگزار می‌شود از همه دانشجویان مقطع‌های مختلف تحصیلی دعوت کرده است.

آذر مهاجر

ادبیات و هنر

«این زن حق منه، سهم منه، عشق منه»؛ از دیالوگ ماندگار حمید هامون دو سه دهه گذشته و حالا رسیده‌ایم به زوج‌های درگیر شک و خیانت «سعادت‌آباد»، عشق از نوع «برف روی کاج‌ها» و روابط درهم پیچیده «ممنوعه». چه اتفاقی در این سال‌ها رخ داده که پرونداد سینمازا جامعه، مفهوم خانواده، عشق و ازدواج اینقدر تغییر کرده‌است؟ چه شد که سینما به بازنمایی زندگی‌های آشفته، روان‌های پریشان و ارتباطات نامتعارف زوج‌ها با این وسعت روی آورد و چگونه است که آن زن‌ها و مرد‌های از خودگذشته، عاشق و اهل خانواده در فیلم‌های دهه ۶۰ و ۷۰ به حاشیه رانده شدند؟

از هامون سرگشته که همچنان برای عاشقی به انتخاب دیگری جز مشید فکر نمی‌کرد و سارای دلشکسته که چشم‌هایش را از دست داده بود اما وفاداری و پاکدامنی‌اش را نه، از ایلای از خودگذشته که در دشوارترین موقعیتی که هر زنی در هر کجای جهان می‌تواند در آن قرار گیرد و بشکند و از فاطمه فاطمه گقتن‌های حاج‌کاظم آژانس شیشه‌ای رسیده‌ایم به خیانت‌های مرتضی در چهارشنبه‌سوری، بارداری بیتا از حمید در دوران عاشقی، رابطه فرید با منیره همسر بابک در عصر یخبندان و جلوتر آمده‌ایم و حالا در زخم‌کاری همسر مالک معشوقه رئیسش بوده‌است.

فرض که این همه برآمده از واقعیت‌های جامعه باشد، فرض که بپذیریم قصد سینماگران نمایش کاستی‌ها و زخم‌های جامعه است، ولی مگر می‌شود سالی یکی دو نمونه ازدواج موفق و عشق واقعی و ماندگار در دل داستان‌های سینمایی به مخاطبان ارائه نشود؟ مگر می‌شود دشواری‌های عاشق ماندن در این روزگار سخت، به قدری دراماتیک نباشد که دستمایه ساخت یکی دو فیلم تأثیرگذار در طول سال قرار بگیرد؟ چه بر سر سینماگران ما آمده و چه شده که جوان‌ترها راه گذشته‌گان را ادامه نداده‌اند؟

آنچه مساله را بیغنج می‌کند، بروز همین میزان آشفستگی در ازدواج و زندگی خانوادگی برخی هنرمندان، اهالی هنر و سینماست که به لطف شبکه‌ها و پیام‌رسان‌ها در جریان جزئی‌ترین مسانش قرار می‌گیریم. داستان ازدواج، داستان جدایی این بازیگر و آن کارگردان، این مجری و آن تهیه‌کننده، خوراک روزانه و سرگرمی همیشگی کاربران فضای مجازی شده و چه ازدواج‌ها و خیانت‌ها که حتی برای اولین بار از فضای مجازی به اطلاع سلبریتی‌ها و خانواده‌هایشان می‌رسد.

این گزارش تلاشی است برای رسیدن به پاسخ این پرسش که در شرایط نیمه‌تعطیل سینماها و بی‌میلی شبکه نمایش خانگی به فرهنگسازی درباره ازدواج و تحکیم بنیان‌های خانواده آیا می‌شود از خود سلبریتی‌ها توقع داشت آستینی بالا بزنند و رفتار هوشمندانه‌ای در فضای مجازی بروز بدهند که اگر عاشقی، دوست‌داشتن و ازدواج ترویج نمی‌شود؛ دست‌کم تا این اندازه طلاق و جدایی و بی‌مهری رواج پیدا نکند؟

می‌گویند: پژوهش علمی در این باره نداشته و حتی ندیده‌ام ولی معتقدم حتما مردم از ازدواج، طلاق و سایر رفتارها و احوالات سلبریتی‌ها در فضای مجازی وجود ندارد اما تجربه همه ما از حضور در این فضا نشان می‌دهد، از این دست خبرها اصلا در فضای مجازی کم نیست؛ خبرهایی که در ترکیب با شایعه و اظهارات درست و غلط، قضاوت و تحلیل دست به دست می‌شوند. بدون تردید قرار گرفتن در معرض این اطلاعات و اظهارات می‌تواند تأثیرات ناخوشایندی داشته باشد.

دکتر مصطفی تبریزی، عضو هیات علمی دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی دانشگاه علامه طباطبایی درباره الگوپذیری جامعه از سلبریتی‌ها در زمینه ازدواج و طلاق

ضرورت افزایش ایمنی کاربران

انسان موجودی است تأثیرپذیر. انتقال تجربه مهم‌ترین شکل این تأثیرپذیری است و نیز می‌دانیم انسان نه‌تنها از موضوعات منفی بلکه از مثبت‌ها هم تأثیر می‌گیرد؛ انسان هر آنچه در محیط اطرافش وجود دارد را جذب می‌کند چنان که هوای پاکیزه یا آلوده را جذب می‌کند. بنابراین بودن در معرض انرژی و رفتارهای مثبت و درست اهمیت دارد

عباس پسندیده

مدرس دانشگاه قرآن و حدیث

برای آن که فضا و گفتمان موجود در فضای مجازی و شبکه‌های اجتماعی تغییر کند، نمی‌توان دستوری عمل کرد. نه می‌شود سلبریتی‌ها را از حرف‌زدن درباره طلاق و اتفاقات منفی نفی کرد و نه می‌شود کاری کرد که این حرف‌ها خریدار نداشته باشد و سلبریتی‌ها مرجع نباشند.

درست مثل این‌که راه مبارزه با مواد مخدر هرگز کاهش تولید نبوده، بلکه کاهش تقاضا بوده است. برای کنترل تأثیرگذاری سلبریتی‌ها بر جامعه به خصوص در امر ازدواج دو راه‌کار عمده وجود دارد:

«سیاه‌باز» در راه است

«سیاه‌باز» قرار است از چهارشنبه ۲۳ تیرماه اکران عمومی شود. در این فیلم سام قریبیان، افسانه بایگان، آتیلا پسیانی، شاهد احمدلو... نقش آفرینی کرده‌اند. عوامل دیگر این فیلم سینمایی عبارتند از: کارگردان: حمید همتی، تهیه‌کننده: علی قائم‌مقامی، مدیرفیلمبرداری: اصغر رفیعی جم، مشاور کارگردان: مسعود جعفری جوزانی، تدوین: خشایار موحدیان و الهه ایزدی و آهنگساز: فردین خلعتبری.

تأثیرپذیری جامعه از ازدواج و طلاق‌های سلبریتی‌ها و تصویر خانواده در تولیدات هنری به کدام سو رفته و چه تبعاتی از آن دارد؟

آفت طلاق در جان خانواده‌های سینما

بتوانیم ابعاد مثبت زمینه‌های ازدواج و روابط بین زوجین را بیشتر مطرح کنیم و به نمایش بگذاریم.

البته این استاد دانشگاه معتقد است ته مایه زمینه‌ها و توقعات افراد از دوره کودکی شکل می‌گیرد و بهترین راه‌کار تغییر و اصلاح محتوای آموزشی است.

دکتر تبریزی می‌گوید: باید در محتوای آموزشی مدارس از همان دوران دبستان مهارت‌های زندگی را جای داد و تصویر درست از یک زندگی مشترک را مطرح کرد. به عنوان نمونه در کتاب ریاضی برای آموزش جهت‌ها تصویری از یک خانواده دیده می‌شود که خانواده دور میز چهارگوش نشسته‌اند، پدر

وقتی به دندانپزشکی می‌روید، زمینه‌ای در ذهن دارید که قرار است با یک فرد با لباس سفید، یونیت و تجهیزات دندانپزشکی مواجه شوید و بوی الکل به مشامتان برسد؛ در مورد ازدواج نیز هر کسی زمینه‌ای در ذهن دارد که این زمینه می‌تواند با نگاه به زندگی سلبریتی‌ها شکل بگیرد یا حتی در هم بریزد.

فردی زمینه‌ای از ازدواج در ذهن داشته اما در مواجهه با فضای مجازی و اتفاقات مرتبط با زندگی سلبریتی‌ها این زمینه تغییر می‌کند و زمینه جدیدی جایگزین می‌شود.

دکتر تبریزی به این نکته اشاره می‌کند که چنددهه قبل، هرگز افراد به این دلیل طلاق نمی‌گرفتند که همسرشان آنها را در

فرهنگسازی؛ لازم است کسانی که فضای فرهنگی را در جهان واقعی یا دنیای مجازی برعهده دارند، اطلاعات درست درباره هر موضوعی در اختیار مردم قرار بدهند و عرضه را برای تولید فرهنگ نادرست توسط هر کسی تنگ کنند. شاید لازم باشد گروه‌های مرجع تغییر کنند و با برنامه‌ریزی فرهنگی درست و بلندمدت، هنرمندان فرهیخته، اهالی ادب، ورزشکاران اهل فضل و افراد صاحب دانش و اندیشه مرجع قرار بگیرند. این افراد بدون تردید شایسته هستند، زندگی موفق و پایدار دارند و می‌توانند پایداری ازدواج را به عنوان الگو مطرح کنند. در واقع برای فرهنگسازی نیازمند بدیل مناسب برای سلبریتی‌ها هستیم. **[از قضا کارشناسی که در صفحه رویه‌رو می‌خوانید،**

به نوعی به همین ماجرا مربوط است.

همیشه جریال باطل مانند کف روی آب است، نمایان‌تر از آب خودش را به نمایش می‌گذارد و لازم است این حقیقت مهم را مردم بدانند و باور کنند.

در واقع مخاطبان رسانه‌ها و کاربران فضای مجازی باید بدانند آنچه در هیاهوی فضای مجازی می‌بینند همان کف روی آب است و حقیقت جاری و روان در پشت این هیاهو قرار دارد. جامعه نیاز به آموزش دارد تا قدرت تحلیل داشته باشد و بتواند موضوعات را بررسی کند، چنان که اگر امری مثبت بود آن را بپذیرد و اگر درست و مثبت نبود آن را نپذیرد.

خداوند در قرآن کریم می‌فرماید: و بَشِّرْ عَبْدًا الَّذِینَ

قاب [عکس]

جایزه فرانسوی برای عکاس ایرانی

روبان آبی فیاپ (FIAP) و در مجموع چهار جایزه اصلی این رویداد را از آن خود کرد.

در این رویداد بزرگ هنری که زیر نظر فدراسیون بین‌المللی هنر عکاسی (FIAP)، اتحادیه جهانی عکاسی (GPU) و فدراسیون بین‌المللی عکاسی آمریکا (PSA) و انجمن عکاسان فرانسه برگزار شد، آثاری از عکاسان کلوب عکس فوکوس (نمایندگی فیاپ در ایران) شامل دو اثر از سیدشهاب الدین منتظری و یک اثر از احمد سامعی پذیرفته‌شدند.

در این جشنواره که با معیارهای سخت، پذیرش و داوری آثار بررسی می‌شود، تنها آثار ۵۰هکاس

